Küçük Söz Ağacı

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Söz Ağacı

Yavuz DEMİRKIRAN

Mia yeşil sulama kabını yanında sallayarak güneşli bahçeye seke seke girdi. Kıvırcık topuzları zıplıyor, aralıklı dişli gülümsemesi iyice yayılıyordu. Bu bahçeyi dünyadaki her yerden çok seviyordu. Bugün eski taş duvarın yanında onu yeni bir şey bekliyordu. Dizinden daha yüksek olmayan minik bir ağaç, zümrüt gibi parlayan yapraklarla duruyordu. "Merhaba, küçük ağaç," diye fısıldadı Mia ve içinde sıcacık, mutlu bir duygu hissetti.

Ağacın arkasından, kabuk kahverengisi tenli ve yaprak yeşili saçlı minik bir yaratık göründü. Başında palamut kabuğundan bir şapka, belinde dokuma ot kuşak vardı. Göğsünde yaprak şeklinde bir iz parlıyordu. "Ben Filiz'im," dedi hışırdayan yapraklar gibi bir sesle. "Burası Küçük Söz Ağacı. Biri sözünü her tuttuğunda parlak yeni bir yaprak açar. Ona bakmama yardım eder misin?" Mia başını salladı; kocaman, koyu kahverengi gözleri hayretle parlıyordu.

Mia koşup arkadaşlarına haber verdi. Önce Leo geldi; ters taktığı mavi şapkası dağınık kızıl saçlarında zor duruyordu. Tohum paketleriyle dolu bir çantası vardı. "Bir söz ağacı mı? Bu harika!" diye sevindi, çilleri kırıştı. Rosie sessizce arkalarından geldi; boncuklu örgüleri tıkırdıyor, mor botları bir su birikintisine basıp sıçratıyordu. Boncuklu bileziğini tuttu ve gamzeli bir gülümsemeyle gülümsedi. "Ben de yardım etmek istiyorum," dedi yumuşak bir sesle. Filiz sevinçle ince dallardan ellerini çırptı.

Filiz kuralları anlattı. "Gerçekten tutabileceğiniz küçük sözler verin. Tutulan her söz bir yaprak açar. Ama tutulmayan bir söz ağacı üzer." Leo'nun eli havaya fırladı. "Her sabah taze su getireceğime söz veriyorum!" dedi. Mia nazikçe gülümsedi. "Bu büyük bir söz, Leo. Hatırlamak için yazabilir misin?" Leo başını salladı ve bir tohum paketinin üzerine karaladı. Rosie fısıldadı: "Her gün okuldan sonra ağacı sulayacağıma söz veriyorum." Filiz'in yaprak izi biraz daha parladı.

Ertesi sabah Leo bir kova suyla geldi, ama ayakkabı bağı çözülmüştü ve tökezledi. Su her yere sıçradı! "Eyvah!" diye bağırdı. "Sözümü tutamadım!" Ama Mia ona kalkmasına yardım etti ve "Yarın yeniden deneyebilirsin. Önemli olan tutulan bir söz," dedi. Leo kararlılıkla başını salladı. Ayakkabısını bağladı ve kovayı yeniden doldurdu. Ağacı suladığında minik yeşil bir yaprak açıldı, güneşte parlıyordu. Filiz sevinçle dans etti.

Rosie utangaçtı ama sözünü her gün tuttu. Küçük sulama kabıyla geliyor ve ağaca tatlı sözler fısıldıyordu. Her seferinde yeni bir yaprak açılıyordu. "Sen güvenilirsin, Rosie," dedi Mia. Rosie'nin gamzeli gülümsemesi büyüdü. "Söz tutmayı seviyorum," dedi. "İçimi sıcacık hissettiriyor." Ağacın artık birkaç parlak yaprağı vardı ve gövdesi biraz daha uzamıştı. Filiz'in ışığı sürekli ve sıcaktı.

Leo bazen bir şeyleri unutuyordu. Bir gün tohum toplamakla o kadar meşguldü ki ağacı sulamayı unuttu. Ertesi sabah bir yaprağın sarardığını ve sarktığını gördü. "Özür dilerim!" dedi Filiz'e. "Hatırlamak için sözümü elime yazacağım." Yazdı ve sözünü tam bir hafta boyunca tuttu. Sarı yaprak yeniden yeşile döndü ve üç yeni yaprak açtı. "Güvenilir olmak pratik ister," dedi Mia, "ve sen harika gidiyorsun!"

Küçük Söz Ağacı'nın haberi yayıldı. Başka çocuklar da söz vermeye geldi. "Küçük kardeşime kitap okuyacağıma söz veriyorum," dedi biri. "Bulaşıkları yıkamaya yardım edeceğime söz veriyorum," dedi bir başkası. Tutulan her söz ağacı büyüttü. Çocuklar sırayla ona baktılar ve aralarındaki güven, ağacın kökleri gibi büyüdü. Mia bir söz çizelgesi hazırladı, Leo ağacın çevresine dikmek için tohumlar getirdi. Rosie onu her gün suladı, örgüleri zıplıyordu.

Rüzgârlı bir gün, bahçeden güçlü bir rüzgâr esti. Söz ağacının küçük bir dalını kırdı! Çocuklar şaşkınlıkla soluk aldı. "Eyvah!" diye bağırdı Rosie. "Ağaç iyi olacak mı?" Filiz endişeli görünüyordu. "İyileşmesi için ağaca bakım gerek," dedi. "Ama hepimiz sözlerimizi tutarsak daha da güçlenir." Mia öne çıktı. "Birlikte bir söz verelim: ağaç iyileşene kadar ona ekstra özen göstereceğiz." Herkes kabul etti.

Çocuklar sözlerini tuttular. Ağacı suladılar, rüzgârdan korudular ve onunla tatlı tatlı konuştular. Rosie kırık dalı sarmak için yumuşak bir bez getirdi. Leo çantasından kompost getirdi. Mia ince dallardan küçük bir çit getirdi. Gün geçtikçe ağaç iyileşti. Yeni yapraklar açtı ve kırık dal daha da güçlü geri büyüdü. Filiz'in ışığı her zamankinden daha parlaktı. "Sözünü tuttun," dedi. "En iyi ilaç bu."

Ağaç büyüdükçe çocukların birbirine güveni de büyüdü. Küçük sözleri tutmanın büyük şeyler yarattığını öğrendiler. Mia, "Sözlerimize özen gösterdiğimizde birbirimize de özen gösteririz," dedi. Leo başını salladı. "Eskiden unuturdum, ama artık bir şeyleri yazıyorum. Daha güvenilirim." Rosie gülümsedi. "Eskiden utangaçtım, ama söz tutmak beni cesur yaptı." Ağaç uzun ve yeşil duruyordu, yaprakları tutulan her sözle pırıldıyordu.

Filiz çocukları bir araya çağırdı. "İyi iş çıkardınız," dedi. "Küçük Söz Ağacı artık Büyük Söz Ağacı! Yaprakları tüm güveninizi ve özeninizi taşıyor." Çocuklar sevinçle bağırdı. Mia ağaca baktı ve gurur duydu. "Birbirimiz olmadan bunu başaramazdık," dedi. Leo, Rosie'yle çak bir beşlik yaptı ve Rosie kıkırdadı. Filiz'in yaprak izi o kadar parladı ki bahçeyi minik bir güneş gibi aydınlattı.

O günden sonra söz ağacı bahçenin kalbi oldu. Çocuklar söz vermeye ve onları tutmaya geldiler. Güvenilir olmanın dostlukları güçlendirdiğini öğrendiler. Mia, Leo ve Rosie ağacın koruyucuları oldular ve başkalarına öğrettiler. "Tutabileceğiniz bir söz verin," dediler. "Ve güzel şeylerin büyüdüğünü izleyin." Filiz hepsini izliyordu, palamut şapkası gururla yana eğikti.

Bir akşam, güneş batarken çocuklar söz ağacının altına oturdular. Yaprakları usulca hışırdıyordu, her biri bir güven hikâyesiydi. Mia yeşil sulama kabını, Leo tohum çantasını, Rosie boncuklu bileziğini tutuyordu. "Sözlerimizi tuttuk," dedi Rosie. "Ve ağaç büyüdü." Leo ekledi: "Biz de büyüdük." Hepsi gülümsedi, içleri sıcacık ve mutluydu.

Filiz her çocuğa ağaçtan minik bir palamut verdi. "Bunları dikin," dedi. "Ve unutmayın: söz bir tohuma benzer. Ona özen gösterirseniz güzel bir şeye dönüşür." Çocuklar palamutları dikip onlara bakacaklarına söz verdiler. Söz tutmanın dünyayı daha güzel bir yer yaptığını biliyorlardı. "Teşekkürler, Filiz," dediler. Filiz eğildi, yapraklı saçları sallandı.

Ve böylece Küçük Söz Ağacı bahçede durdu, güvenin ve özenin simgesi olarak. Çocuklar güvenilir olmanın, tıpkı mutlu küçük ağaç gibi dostlukların ve güvenin güçlenmesine yardımcı olduğunu öğrendiler. Tutulan her söz yeni bir yaprak açtı ve her yeni yaprak dünyayı biraz daha aydınlattı. Mia, Leo ve Rosie sözlerini her zaman tutacaklarını ve ağacın her zaman büyüyeceğini biliyorlardı.